

kui keif need tuhanded tähhekesi, mis ühhe ramato sees teine teise kõrwas leht lehelt seiswad, omma arvo järrele, — saab kokkoseatud. Selli ninna ees suur lai kaast, kaasti sees mitto ja mitto wahhet, kus iggaühhe wahhe siise tähhed wäljawallitsetud: ühhe sees mitto sadda **a** tähte, teise sees **b** tähte, kolmanda sees **d** tähte, ja nenda eddasi senni kui wiimseni; siis weel need kirjotusse täppikesed : , ; ! ? " * — igga kaastikesse sees isse feltõ.

Kui nüüd peaks se sanna Tähtramat trükkitud sama, siis pois wõttab enne suur **T** wälja, pannes raudkaastikesse siise, mis ta pahemas käes hoiab; wõttab jälle rutto **ä** wälja, seab teise tähhe kõrwa, siis **h**, siis **t**, siis **r**. **a. m. a. t.** — Walmis se sanna Tähtramat; hakkab rutto jälle teist sanna pannema, ikka eddasi.

Kui ühhe teewe lehhe jaggo tehtud, saab musta werwi peäle pandud, pressiga surrutud walge lehhe peäle, pärrast teine pool lehte ka nisammoti.

Agga minna annan sulle parreminne selle

nõuu: wõtta 5 munna lında siise, kui sa ütsford liina lähhed, ja astu trükkija tuppa, tereta tedda ausaste, ja ütle: „Olge nenda head, wõtke se nattoke melehead minno waese käest wasto; laske, ma watan furd teie trükkimise kunsti ärra!“

Wata, siis saad sinna wie minutiga selgemat arvo sest immelikkust kunstist, kui peatsid sinna wiis tundi ühhe ramato sest selle asja polest omma Pea nõdraks luggema.

Nüüd lõppetuseks weel mõnni sanna trükkimise asjast. Sedda aega on nüüd 400 aastat, et Saksama tark mees, Kutenberg nimmi, selle kunsti wäljamõtles. Kõl mehhel olli ka waew seäl jures, sest temmal ennesel ep olnud sedda rahha, keif need tarwiliised tõriistad wäljamurretseda, pididi ühhe rikka koddaniko käest rahha laenama.

Pärrast hakkas sesamma rikkas mees tedda kiusama, tahtis isse keif kaaso ennesele püda, wõttis laenatud rahha eest keif tõriistad ennese kätte, satis waese mehhe tühja käega seält maiast ärraminne, ja trükkis nüüd ramatuid isse